

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 28ος • ΤΕΥΧΟΣ 129 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003

το μέλλον του Συνδέσμου μας

Σύμφωνα με το καταστατικό του Συνδέσμου μας συμπληρώνεται η διετία της θητείας του σημερινού Δ.Σ. Πρέπει να τονίσουμε ότι ο Σύνδεσμός μας διακρίνεται για την έντονη κοινωνική και πολιτιστική του δράση καθώς και ότι έχει εξελιχθεί σε ένα υποδειγματικό συλλογικό όργανο με ζωντανή την παρουσία του στις καρδιές των χωριανών μας όπου αυτοί κι αν βρίσκονται.

Μνημονεύουμε τα αξιόλογα επιτεύγματά του, ήτοι απέκτησε ιδιόκτητη στέγη μεγάλης αξίας στο κεντρικότερο σημείο της Αθήνας. Έδωσε το έναυσμα να συγκεντρωθούν αντικείμενα δείγματα του παραδοσιακού τρόπου ζωής του χωριού τα οποία αποτελούν το κυριότερο υλικό στη δημιουργία του Πολιτιστικού Κέντρου του χωριού το οποίο σύντομα θα ανοίξει τις πύλες του. Με καλή συνεργασία με τον ιερέα επιτεύχθηκε η ανακαίνιση του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου, επίσης εκδίδει ανελλιπώς κάθε τρίμηνο ένα αξιοπρόσεκτο Δελτίο επικοινωνίας κ.λπ.

Βασική όμως αρχή για τη διατήρηση της ανοδικής πορείας ενός Συλλόγου είναι «το παρελθόν έχει αξία

όταν λειτουργεί δημιουργικά να παραχθεί μελλοντικά κάτι άλλο». Προς τη βασική αυτή κατεύθυνση πρέπει να στραφούν τα ενδιαφέροντά μας και πρωτεύοντα ρόλο πρέπει να παίξει η συμμετοχή μας στο Διοικ. Συμβούλιο του Συνδέσμου.

Δεν αγνοούμε ότι για να στελεχωθεί ένα Διοικητικό Συμβούλιο οποιουδήποτε μη κερδοσκοπικού σωματείου δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Για να θέσει κανείς υποψηφιότητα, λόγοι ειδικού, πέραν της πρόθυμης προσφοράς εργασίας, δεν υπάρχουν. Όσοι μέχρι τώρα εργάστηκαν στο Σύνδεσμό μας δεν το θεώρησαν αγγαρεία, αντίθετα μάλιστα το εξέλαβαν ως υψηλό κοινωνικό λειτούργημα και κατέβαλαν κάθε προσπάθεια να ανταποκριθούν με συνέπεια.

Η ωραία παράδοση που έχει δημιουργηθεί μέχρι σήμερα πρέπει να συνεχισθεί. Γι αυτό κάνουμε έκκληση σε όσους αγαπούν το χωριό και είναι πολλοί, να στείλουν την αίτηση υποψηφιότητας στα γραφεία του Συνδέσμου μέχρι 10.1.2004.

*Το Διοικητικό Συμβούλιο
και το Δελτίο μας σας εύχονται
Χρόνια Πολλά & Ευτυχισμένο το 2004*

Ημερολόγιο 2004

Θαυμάσια τυπωμένο και εξαιρετικά δομημένο είναι το φετινό μας ημερολόγιο. Οι φωτογραφίες είναι παρμένες από τη ζωή και την κίνηση στο χωριό μας κατά τις προηγούμενες δεκαετίες.

Τις 15 σελίδες του κοσμούν πρόσωπα και πράγματα από τη ζωή των συγχωριανών μας σχολιασμένα από τη φιλόλογο αρχαιολόγο Γεωργία Παπαδάκη. Την καλλιτεχνική επιμέλεια είχε η Ρούλα Κομνάκου - Δανιήλ.

Ας φροντίσουμε να μη λείψει από κανένα σπίτι. Είναι χρήσιμο και πολύτιμο στολίδι και με σπουδαία συλλεκτική αξία, επίσης μπορεί να προσφερθεί ως δώρο σε φίλους και συγγενείς.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Πρόβλημα μετάβασης από τα Καστέλλια στο χωριό αντιμετωπίζει ο αγροτικός γιατρός από έλλειψη συγκοινωνίας μεταξύ των δύο χωριών.

Το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε ύστερα από ενέργειες του Τοπικού μας Συμβουλίου προς το Δήμο Γραβιάς, ο οποίος ήδη διαθέτει μεταφορικό μέσο και μια φορά το μήνα ο γιατρός ασκεί τα καθήκοντά του στο χωριό. Ευχαριστούμε τόσο το Δ.Σ. όσο και το Δήμαρχο κ. Αθανάσιο Μανανά για την κατανόηση στο πρόβλημα των συγχωριανών μας.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΥ

Πρόσφατα πληροφορηθήκαμε ότι η Δημοτική μας αρχή έκανε μετρήσεις της παροχής του νερού της πηγής Κεφαλοβρύσου και όπως ήταν επόμενο οι μετρήσεις (ειδικά τον Απρίλιο 2003) έδειξαν ότι υπάρχει πλεονάζουσα ποσότητα νερού δεδομένου ότι η χρονιά 2002-2003 που μας πέρασε ήταν η πιο πλούσια σε νερό των τελευταίων ετών. Από τα πολλά χιόνια και τις βροχές ανέβλυζαν ακόμα και οι πέτρες σε όλη σχεδόν την Ελλάδα.

Με βάση τις πρόχειρες αυτές μετρήσεις ετοιμάζεται η διανομή του νερού στα γειτονικά μας διαμερίσματα, χωρίς βέβαια να μας έχει επιδειχθεί καμιά υδρολογική μελέτη που να προσδιορίζει τις ανάγκες ύδρευσης και άρδευσης του δικού μας διαμερίσματος και από εκεί να βεβαιωθεί αν υπάρχει ή όχι πλεόνασμα νερού. Το βασικότερο όμως είναι ότι δεν έγινε κανένα έργο για να υδροδοτηθεί το επά-

νω μέρος του χωριού που αντιμετωπίζει πρόβλημα υδροδότησης.

Δεν έλαβε υπόψη ότι εκκρεμεί στο Σ.τ.Ε. αίτηση ακύρωσης του Συνδέσμου μας και των χωριανών μας Κ. Τούμπα και Λ. Κουφού την οποία συνεχώς με διάφορες δικαιολογίες επιδιώκει την αναβολή της συζήτησης.

Ο Δήμος μας αγνοεί την καταστροφή που θα προκληθεί στο περιβάλλον αν διασωληνωθεί το νερό του Κεφαλόβρυσου και σταματήσουν οι δευτερεύουσες πηγές που τροφοδοτούν τον Βοιωτικό Κηφισό.

Για όλα τα παραπάνω πρέπει όλοι μας και προπαντός το Τοπικό μας Συμβούλιο, να είμαστε πάντα με τα μάτια ανοιχτά και προσέχουμε να μην καταστραφεί ό,τι η φύση μας κληροδότησε. Η Κουκουβίστα θέλει να επιζήσει και θα επιζήσει.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΥ ΧΡΗΣΙΜΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μια πολύτιμη για την εξυπηρέτηση των αναγκών του χωριού μας αίθουσα δημιουργήθηκε στον υπόγειο χώρο του παλιού Δημοτικού Σχολείου.

Ο υπόγειος όμως αυτός χώρος παρουσίαζε στην επιφάνεια του έντονη υγρασία, στα βορεινά μάλιστα τμήματα υπήρχε λόγω της μορφολογίας του εδάφους διείσδυση ύδατος. Για να εξαλειφθούν αυτά τα φαινόμενα έπρεπε να γίνει ένα ειδικό αποστραγγιστικό έργο.

Αποτανθήκαμε στον βουλευτή Φωκίδας κ. Δημ. Θάνο (τότε Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας) ο οποίος φρόντισε να χορηγηθεί το ποσό των 2.000.000 (ευρώ 5.900).

Η τελευταία προθεσμία ολοκλήρωσης των εργασιών και η είσπραξη των χρημάτων είναι η 31.12.2003.

Ο χωριανό μας μηχανικό Ευ. Ματθαίου, προέβη στη σύνταξη μελέτης των απαιτούμενων εργασιών (διάνοιξη φρεατίου, κλίση του εδάφους για την απορροή, κατασκευή τοίχων από πλινθοδομή παράλληλα προς τα στοιχεία για την αποφυγή της υγρασίας κ.λπ.) και αναθέσαμε την εκτέλεση του έργου σύμφωνα με τη μελέτη στο χωριανό μας εργολήπτη Παν. Βάρσο, ο οποίος με την επίβλεψη του Ευ. Ματθαίου περάτωσε το έργο.

Ελπίζουμε ότι η αίθουσα αυτή μετά την κατασκευή του έργου να διαμορφωθεί κατάλληλα ώστε να δοθεί στο χωριό προς χρήση.

ΚΙΤΡΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το αίτημα όλων μας για την χάραξη κίτρινης γραμμής στην εσωτερική διακλάδωση του δρόμου από το μνημείο των αγωνιστών του 1944 μέχρι την έξοδο της προς τη Γενέση έγινε πραγματικότητα και τα αυτοκίνητά μας μπορούν να κυκλοφορούν ακόμα και σε συνθήκες πυκνής ομίχλης.

Η δαπάνη για τη χάραξη της γραμμής αυτής έγινε με προσφορά από την επιχείρηση «**Υιοί Ιωάννου Πριοβόλου Ε.Π.Ε.**» βιομηχανία χρωμάτων που έχει την έδρα της στη Χαλκίδα.

Πρόκειται για τους Θανάση και Παναγιώτη Πριοβόλο παιδιά του αξέχαστου Γιάννη Αθαν. Πριοβόλου που πολλές φορές στο παρελθόν συνέδραμε το Σύλλογο και την Κοινότητά μας.

Ευχαριστούμε τους νέους, τρίτης γενιάς Καλοσκοπιτών, που στη μνήμη του πατέρα τους μας προσέφεραν μέσω της Νομαρχίας (Γ. Κατσαρέλης) το έργο αυτό.

ο 4ος τόμος του Δελτίου μας

Με το τεύχος 129 του Δελτίου μας συμπληρώνεται η τέταρτη περίοδος της κυκλοφορίας και τα τεύχη 100-129 σελίδες 582 (χρονικό διάστημα 1996-2003) θα δεθούν σε ένα τόμο.

Στον τόμο θα προστεθεί πρόλογος από τον πρόεδρο του Συνδέσμου μας κ. Αθαν. Μαλεβίτση και πίνακας περιεχομένων που συντάσσεται από τον συνεργάτη μας λαογράφο Γιώργο Χασιακού.

Τα περιεχόμενα του τόμου είναι προϊόν πολύτιμης συνεργασίας και βαθιάς αγάπης. Το να φυλλομετράει κανείς τις σελίδες της «Κουκουβίστας» και να βλέπει τους τίτλους και τα θέματα είναι μια πνευματική απόλαυση. Πέρα από τη φυλλομέτρηση βρίσκεται μπροστά σε κείμενα που είναι η ιστορία του χωριού μας καθώς και δημοσιεύματα που είναι τόσο μεστά ώστε δεν πρέπει να χάσει κανείς ούτε μια αράδα.

Ο τόμος θα δίνεται κατόπιν παραγγελίας και το κόστος του θα είναι 65 €.

Όσοι έχουν συγκεντρωμένα τεύχη και θέλουν να τα δέσουν να ζητήσουν (τηλ. & fax 210 5238158) να σας στείλουμε τον πίνακα των περιεχομένων και τον πρόλογο του προέδρου μας.

Περιμένουμε τις παραγγελίες σας.

Ο ΤΑΚΗΣ ΒΛΑΧΟΣ μεταστεγάζεται...

Είδος υπό εξαφάνιση είναι στις μέρες μας τα παλιά καφενεία -παντοπωλεία. Αυτός ο ζεστός χώρος επικοινωνίας άρχισε και στα ορεινά ακόμη μέρη να γίνεται μουσειακό είδος και σε λίγα χρόνια θα τα βλέπουμε στις φωτογραφίες ή στις παλιές ταινίες.

Επί δεκαετίες στην κεντρική μας αγορά δέσποζε το κατάστημα με την πινακίδα «ΤΑΚΗΣ ΒΛΑΧΟΣ - ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ». Τα είχε όλα.. Και τι δεν πούλαγε. Κρασί, λάδι, ζάχαρη, πρόκες, μπογιές, κανελογαρύφαλλα... Ειδικό τμήμα για κρεοπωλείο και ψησταριά. Στη δεξιά πλευρά ο μπεζαχτάς και τα ψιλικά, σπέρτα, τσιγάρα, καρφίτσες, μπαταρίες, βελόνες, κουμπιά και ό,τι ζητήσει η ψυχή σου. Και η κλασική ζυγαριά με τα δυο τάσια να ισορροπούν όταν βάζουμε στο ένα το εμπόρευμα και στο άλλο τα ζύγια.

Ταυτόχρονα και πρακτορείο ειδήσεων. Ληξιαρχος στο χωριό και φύλακας της ιστορίας του. Σπουδαίος αφηγητής της ιδιόρυθμης ζωής των βοσκών που πάλευ-

αν με χίλια δυο κακά, με δρολόπια και βροχές. Το καλοκαίρι στη Λυρίτσα και το Γερντόβραχο και το χειμώνα στο Λιθόπυργο και τα καμποχώρια. Τη ζωή του τσοπάνη την είχε ζήσει από κοντά, είχε ζυμωθεί μαζί της, γιαυτό και τη διήγησή του μπορούσε να τη μεταδίδει. Ατέλειωτες είναι οι ιστορίες από τις ταλαιπωρίες του εμφυλίου.

Στον ίδιο χώρο άλλοι έπιναν το κατσαράκι τους (το αξέχαστο του Αι-Νικόλα) και άλλοι το μέτριο καφεδάκι τους, εξασκούσαν στην πρέφα και άλλοι ξεκοκάλιζαν την καλοψημένη προβατίνα. Χειμώνα καλοκαίρι ανοιχτό το μαγαζί για καφέ, για κανένα αυγό...

Έμπειρος σε πολλά ο Τάκης (γεωργικές, φαρμακευτικές, κ.λπ. γνώσεις) φρόντιζε να ικανοποιεί όλες τις ανάγκες του χωριού.

Οι καιροί όμως τα άλλαξαν. Τα καφενεία και τα παντοπωλεία πέρασαν στο μαρμασμό και την αλλοτινή τους θέση παίρνουν οι καφετέριες, τα μπαράκια, τα ουζερί και τα μίνι μάρκετ.

Οι δεκαετίες που το χωριό έσφυζε από ζωή πέρασαν. Οι νέοι δραπετεύσαν στην πόλη και ο γερασμένος πληθυσμός του χωριού όλο και ελαττώνεται και γύρω από τη ζεστασιά της σόμπας οι θαμώνες όλο και λιγότευαν μέχρι να μετριοούνται στα δάκτυλα του ενός χεριού. Το παλιό δεν μπόρεσε να διατηρηθεί στο χρόνο...

Τα παιδιά του Τάκη δραστηριοποιήθηκαν στην Αθήνα και ο Τάκης από την προσεχή άνοιξη μεταφέρεται λίγα μέτρα χαμηλότερα...

Αριστερά στη φωτογραφία: Φθινόπωρο του 2001 ο Τάκης με συντροφιά συγχωριανών απολαμβάνοντας το καφεδάκι τους.

περί όνου σκιάς....

Τα δυο συμπαθητικά γαϊδουράκια που έχουν απομείνει στο χωριό της οικογένειας Μπάμπη Σακαντάρη και της Κωνσταντίας Κουμπούρη) δεν κινδυνεύουν να τα σηκώσουν οι γερανοί ούτε να φάνε κλήση!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ & ΕΘΙΜΑ

(Χριστούγεννα - Πρωτοχρονιά - Θεοφάνεια)

γράφει ο Γιώργος Χασιακός, εκπαιδευτικός, λαογράφος

Ο Ορθόδοξος ελληνικός λαός γιορτάζει κάθε χρόνο, με βαθιά πίστη και χαρά, τις γιορτές των Χριστουγέννων (Γέννηση του Χριστού, Πρωτοχρονιά και Θεοφάνεια). Η συμμετοχή των πιστών στις γιορτές αυτές είναι πάνδημη, με τον εκκλησιασμό τους και την τήρηση των εθίμων του λαού μας.

Τα Χριστούγεννα όλοι προστρέχουν στους ναούς, για ν' ακούσουν το απολυτίκιο «Η Γέννησή σου Χριστέ, ο Θεός Ημών...» και μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας, γυρίζουν στα σπίτια τους με λαμπερά πρόσωπα.

Στο μεσημεριανό Χριστουγεννιάτικο της φαμελιάς τραπέζι «τα ποτηράκια ηχούν γλυκά», και όλοι τρωγοπίνουν ευχαριστημένοι για το χαρμόσυνο γεγονός της Γέννησης του Χριστού.

Από τη στιγμή της γέννησης του Χριστού ένα μήνυμα απλώνεται σ' όλη τη γη για την ίδρυση της Χριστιανικής θρησκείας, που θα την ακολουθήσουν εκατομμύρια πιστών σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

Μετά από λίγες ημέρες την 1η Ιανουαρίου του νέου έτους, γιορτάζουμε μian άλλη μεγάλη γιορτή, την ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ, που τη δεχόμαστε με πίστη και με χαρά κι όλοι ευχόμα-

στε να είναι ευτυχισμένος ο νέος χρόνος. Ένα ζωντανό έθιμο των πιστών είναι η «βασιλόπιτα», για το νέο χρόνο, που διατηρείται από γενιά σε γενιά.

Η ιστορία της Βασιλόπιτας χρονολογείται από το έτος 370 μ.Χ., όταν ο Επίσκοπος στην Καισάρεια της Καππαδοκίας ήταν ο Μέγας Βασίλειος (γιορτάζεται την Πρωτοχρονιά). Τότε ο Έπαρχος Μόδεστος επέβαλε βαρύτατο φόρο στους κατοίκους της πόλης και δεν είχαν χρήματα να πληρώσουν. Οι πιστοί στήριξαν τις ελπίδες τους στο Μ. Βασίλειο και τους πρότεινε να δώσει ο καθένας ό,τι είχε από τα κοσμήματά του. Συγκεντρώθηκαν μερικά χρυσαφικά και κοσμήματα και τα πήγε ο Μ. Βασίλειος στον Έπαρχο. Ο Μόδεστος τα πήγε στον αυτοκράτορα Ουάλη (διώκτη ως τότε του Χριστιανισμού). Όμως, είχε αρρωστήσει ο γιος του Ουάλη, μετά δε και ο ίδιος και κάλεσε το Μ. Βασίλειο να προσευχηθεί γι' αυτούς, για να γίνουν καλά. Πράγματι γιατρεύτηκαν και οι δυο κι έκτοτε είχε μεγάλη εκτίμηση προς το Μ. Βασίλειο. Τα χρυσαφικά που πήγε στον Ουάλη ο Μόδεστος, δεν τα κράτησε και τα επέστερεψε δείχνοντας έτσι την ευγνωμοσύνη του. Ο Μ. Βασίλειος θέλησε να επιστρέψει τα κοσμήματα στους δικαιούχους αλλά δεν

γνώριζε σε ποιον ανήκει το καθένα. Είπε, λοιπόν στους πιστούς να κάνουν πίτες και να σκορπίσουν μέσα σ' αυτές τα κοσμήματα. Κατόπιν μοίρασε σ' όλους από ένα κομμάτι πίτα και ο καθένας έβρισκε μέσα ό,τι του τύχαινε. Από τότε αυτό το έθιμο τηρείται με πίστη από το λαό μας.

Ανήμερα των ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ (6 Ιανουαρίου), μετά τη θεία Λειτουργία, οι ιερείς και πλήθος λαού, μ' επικεφαλής το Σταυρό, πηγαίνουν στη θάλασσα ή ποτάμι, σε πηγή ή και δεξαμενή, όπου βαπτίζεται ο Σταυρός, που συμβολίζει τη βάπτισή του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό.

Τα μεσάνυχτα των Θεοφανείων, ο λαός πιστεύει πως «ανοίγουν τα ουράνια» και φωτίζεται όλη η πλάση. Αν τη στιγμή εκείνη, μέσα σε κλάσμα δευτερολέπτου, προλάβει κάποιος να κάμει μονολεκτικά μian ευχή, πραγματοποιείται. Ν' αποκτήσει π.χ. πρόβατα, χωράφια, πλούτη, υγεία κ.λπ. Στο δεκαπενθήμερο των εορτών των Χριστουγέννων εμφανίζονται στη γη και οι ενοχλητικοί καλλικάντζαροι (δαιμόνια ή παγανά ή τελώνια) που χάνονται μόλις λαλήσει ο πετεινός τα μεσάνυχτα και ανοίξουν τα ουράνια.

Με πόση νοσταλγία γυρίζει η σκέψη μας σε παλιότερα χρόνια, όπου η εκκλησία του χωριού μας «Αη Γιώργης» γέμιζε ασφυχτικά από πιστούς τις άγιες Χριστουγεννιάτικες γιορτές. Τώρα, που όλοι βρισκόμαστε στιβαγμένοι στην πρωτεύουσα, ποιος ξεκινάει για την Καλοσκοπή, για να ζήσει λίγες στιγμές από εκείνες τις όμορφες γιορτές, μέσα στο χιονισμένο Χριστουγεννιάτικο τοπίο;

Εύχομαι ολόψυχα Χρόνια Πολλά κι ευτυχισμένο να μας έρθει το 2004.

Υπερήλικες συγχωριανοί

Είναι 94 ετών και το ψαλτήρι δεν το εγκαταλείπει. Ο Γιώργος Έφορος του Κωστή, μιλάει σιγά, ήρεμα, λέγοντας πράγματα που έχει φιλοσοφήσει στη ζωή.

Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το

1909 και είναι γιος του αξέχαστου Κωστή που τον θυμόμαστε να κυκλοφορεί με την κυνηγετική του καραμπίνα και να καλλιεργεί το αμπέλι του Αι Νικόλα και την ωραία οικογένειά του με τις τέσσερις κόρες και τα δυο αγόρια.

Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο Καλοσκοπής και η επιστράτευση του πολέμου του '40 τον βρήκε όπως όλους μας να τρυγάει το αμπέλι και μαζί με άλλα 120 παλικάρια του χωριού μας βάδισαν για το μέτωπο της Αλβανίας με πρώτο σταθμό τη Λάρισα και στη συνέχεια πεζοπορώντες και φορτωμένοι με βαρύ οπλισμό όργωσαν κυριολεκτικά τα Αλβανικά βουνά.

Το 1940 διορίστηκε στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, αλλά λόγω των δημοκρατικών του αντιλήψεων θεωρήθηκε υπεράριθμος και απολύθηκε. Πέρασε δύσκολες εποχές. Οι αντιξοότητες όμως δεν τον λύγισαν. Υπήρξαν πολλές φορές που ένιωσε το παγερό χέρι της αβεβαιότητας να του σφίγγει την καρδιά αλλά δεν έχασε το

κουράγιο του. Σε ηλικία 40 ετών φοίτησε στο Νυχτερινό Γυμνάσιο και με το απολυτήριο διορίστηκε Δικαστικός Επιμελητής επάγγελμα που άσκησε με επιτυχία.

Έχει τιμηθεί με μετάλλιο εξαίρετων πράξεων.

Μετά τον αδελφό του Παναγιώτη που είναι σήμερα 98 ετών (γεννήθηκε το 1904) είναι από τους μεγαλύτερους σε ηλικία χωριανός μας. Θυμάται απίστευτα πράγματα και μάλιστα με λεπτομέρειες. Δεν υποφέρει από πόνους, κατακλίσεις και γενικά αρρώστιες και δεν παίρνει φάρμακα. Έχει καθαρό μυαλό με μνήμη και αντίληψη.

Όταν τον ρωτήσαμε πιο είναι το μυστικό για να φτάσεις στα χρόνια του η απάντηση ήρθε αποφασιστική. Να είσαι ανοιχτόκαρδος, να μην κάνεις καταχρήσεις, τα πάντα θέλουν μέτρο.

Ο Γιώργος μπορεί να πλησιάζει τον αιώνα, ο θάνατος όμως φαίνεται να μην τον νοιάζει καθόλου!

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στο μαγαζί του Θανάση Μώρη στη Λαμία. Μας φέρνει στη μνήμη δυο αξιολάτρευτα πρόσωπα που άφησαν έντονο το πέρασμά τους στην ζωή του χωριού.

Πρόκειται για: α) Τον Θανάση Μώρη (Κατσάνη) ο οποίος αφού έμαθε τα μυστικά της επεξεργασίας του γάλατος στη Θεσσαλονίκη, εγκαταστάθηκε στη Λαμία όπου το φημισμένο γιαούρτη «ΜΩΡΗ» εξακολουθεί να γίνεται από τα ανίψια του και είναι το πρώτο παραδοσιακό προϊόν στη Λαμία.

β) Ο Τάκης Κολλύρης (της Αγγέλης) ήταν ο ζωντανός σύνδεσμος για πολλά χρόνια αυτών που έμεναν στην Αθήνα και των δικών μας που ζούσαν στο χωριό. Αν σήμερα λέμε ότι ο τάδε μας εξυπηρέτησε άψογα λέμε ότι μας εξυπηρέτησε «σαν τον Κολλύρη». (φωτό Αθανασία Κολλύρη).

η Φυγή στα Βαρδούσια

(Βιώματα παιδικά, όπως διατηρήθηκαν –ίσως ελαφρά παραμορφωμένα– στη δική μου μνήμη, για σχεδόν 60 χρόνια. Άλλοι επιζώντες, ασφαλώς θα έχουν κάτι να προσθέσουν, ή να διορθώσουν. Ο καθένας ό,τι και όπως το θυμάται. Κατά βάση, όμως, παραμένει ίδιο αυτό το χρονικό, τ' αξέχαστο).

Νίκος Ι. Δανιήλ

Μέρος Β

Πέρασε κι αυτή, η δεύτερη μέρα, μα και η νύχτα με πολύ κρύο. Τα βρύα δεν μας ζέσταιναν. Τα Βαρδούσια ήταν τόσο, μα τόσο αφιλόξενα. Αντίθετα, η Γκιώνα μας απέναντι, που ήταν το δικό μας βουνό, μας έδειχνε τώρα την πλάτη της, έκρυβε στην αγκαλιά της το δικό μας τ' όμορφο κι αγαπημένο χωριό, την Κουκουβίστα. Εκεί λαχταρούσαμε να βρεθούμε σύντομα. Πού να βρίσκονταν άραγες οι Γερμανοί; Περάσανε απ' το χωριό μας;

Ξάφνου κόπηκε η ανάσα μας. Κοιτάζοντας πέρα κατά τη μεριά της Οίτης, είδαμε μαύρους πυκνούς καπνούς και φλόγες να πετάγονται στον ουρανό.

— Καίνε το Μαυρολιθάρι! είπαμε όλοι με οργή και απορία. Βρε τους άθλιους!

Και πραγματικά. Ανήμερα τα πληγωμένα θεριά, οι φασίστες του Χίτλερ, είπαν, πριν χαθούν οι ίδιοι, να ρημάξουν τα χωριά μας, καίγοντας και σκοτώνοντας.

Με δάκρυα στα μάτια, ανήμποροι ν' αντιδράσουμε, παρακολουθούσαμε το αποτρόπαιο εκείνο θέ-

μα.

Κύλησαν ακόμα μια δυο μέρες. Είμασταν θεονήστικοι. Νερό ευτυχώς πιάσαμε βρόχινο. Κι επειδή, το βλέπαμε, θ' ανοίγανε ξανά οι ουρανοί –μας φοβερίζανε από ώρα επίμονα τ' αστραπόβροντα– ο μπάρμπα Γιώργος ο Καρφής (ο «Κηδείας») είχε μια ιδέα. Είπε να στερεώσουμε απάνω σε δυο ψηλά βράχια, τόνα δίπλα στ' άλλο, μια κουβέρτα και να τρυπώσουμε όλοι μας από κάτω, για να μη βρεχόμαστε. Χωρίς δεύτερη σκέψη, η κουβέρτα απλώθηκε πάνω στα βράχια και στις άκρες της στερεώθηκε με βαριά λιθάρια. Μπήκαμε από κάτω. Ήρθε και η καταρρακτώδης βροχή. Η κουβέρτα, όπως ήταν φυσικό, γούβιασε απ' το νερό κι άρχισε να μας κάνει όλους «μπαζίνα». Δηλαδή, χειρότερα δε γινότανε. Κι όμως... Δεν ήταν αυτό μοναχά. Ήρθαν σύντομα και τα χειρότερα. Γιατί..., τα κατσίκια ήταν λεύτερα. Το μικρότερο, λοιπόν, πιο παιχνιδιάρικο, σκαρφάλωσε στον ένα βράχο, πάτησε στην κουβέρτα κι ένα απ' τα λιθάρια που την στερέωναν προ-σγειώθηκε με φόρα και με γδούπο

στο κεφάλι μου, λίγο δεξιότερα από το «δόξα πατρί». Ούρλιαξα από τον πόνο. Το αίμα, ανακατεμένο με τα νερά της βροχής, μ' έβαψε κατακόκκινο απ' την κορφή ως τον πάτο.

— Κακόνουπόπαθα! έμπηξε τη φωνή η μάνα. Πάει το πιδάκι μ'!

Παρατρίχα να «πάω». (Έχω ακόμα το σημάδι στο κούτελο, πικρή ανάμνηση των Βαρδουσίων). Αλλά δεν «πήγα» τότε. Ο θείος μου, ο σε όλους αγαπητός και πάντα γελαστός, ευγενής και εξυπηρετικός, ο Θανάσης ο Κατσάνης πήρε την κατάσταση στα χέρια του. Ζήτησε και πήρε επίσης κι ένα ψαλίδι στα χέρια του. Ένα γουμαροψαλίδο, θυμάμαι. Μ' αυτό, αφού πρώτα μου ξέπλυne το τραύμα (μια λακκούβα στο σπασμένο καύκαλο) με κούρεψε στο επίμαχο σημείο, ανοίγοντας ένα αυλάκι στα μαλλιά. Υστερα έσκισε πανιά και με φάσκιωσε.

— Μπράβο λεβέντη μου! είπε στο τέλος. Υπήρξες γενναίος για την ηλικία σου. Οι φωνές σου ακούστηκαν στην Κουκουβίστα.

— Τις λες μπάρμπα, θα ζήσω, για θα πεθάνω ο καφερός, ψέλλισα.

—Την ερώτηση αυτή, βουζούλα

μου, να μου την κάνεις ύστερα από καμιά ογδονταριά χρόνια... Κι άμα ζω, θα σου απαντήσω!

Με τη φροντίδα του θεού μου όλα πήγαν κατ' ευχή!

Είμασταν κιόλα μια βδομάδα σ' εκείνο το καταραμένο μέρος. Έπρεπε ν' αποφασίσουμε κάτι. Να παρατείνουμε την παραμονή μας εκεί δεν ήταν δυνατό. Θα το ρισκάρουμε να επιστρέψουμε στο χωριό μας κι ας μην ξέραμε πού βρίσκονταν οι Γερμανοί και τι έκαναν. Αυτή ήταν η γνώμη όλων. Έτσι, πήραμε το δρόμο της επιστροφής, ένα εξαθλιωμένο τσούρμο από αδύναμες και σιωπηλές φιγούρες, που υποτάσσονταν στην πικρή τους μοίρα. Με πολύ κόπο και προσπάθεια αρχίσαμε να κατεβαίνουμε από τις νεροφαγιές του βουνού, αφήνοντας πίσω μας το άχαρο εκείνο μέρος, με το σκληρό και άγριο τοπίο. Μέσα μας κάναμε μια ευχή: ποτέ ξανά να μη βρεθούμε στην ανάγκη να περπατήσουμε κυνηγημένοι στη γυμνή ράχη του ξορκισμένου αυτού βουνού.

Από τη Μουσούνιτσα, αν δεν με απατά η μνήμη μου, τραβήξαμε κάποια για το Μαυρολιθάρι. Κατάκοπους μας βρήκε η νύχτα στο καμένο, το έρημο χωριό. Εκεί, που τα δάκρυα δεν είχαν ακόμη στεγνώσει για τον άδικο χαμό του Καλλία, λίγους μήνες πρωτότερα.

Το πρωί η αυγούλα ρόδιζε κατά την ανατολή.

Όμως, δεξιότερα, πάνω από το Ξεροβούνι μας, ο ουρανός είχε περίεργα χρώματα κι έδειχνε σαν συννεφιασμένος.

Φτάνοντας κοντά στις Βρύζες, η φριχτή μας υποψία, έγινε μαύρος εφιάλτης. Οι Ναζί έκαιγαν και το

δικό μας χωριό! Μαύρα ντουμάνια καπνού ξεπηδούσαν πίσω από τις βουνοκορφές.

Ο μπάρμπα Γιώργος άρχισε να ξεστομίζει τη συνηθισμένη του βρισιά:

— την κηδεία τους! Πανάθεμά τους! ... την κηδεία τους. Τα παλιοκαθάρματα!

Όλοι ελαινολογούσαν τον πανάθλιο εχθρό και τον σιχίριζαν.

Με την καρδιά ραγισμένη, με δάκρυα στα κοκκινισμένα μας μάτια, βουβόι από τον αβάσταχτο πόνο, μπήκαμε κάποια ώρα στο χωριό μας. Γύρω μας, τα φτωχόσπιτα γκρεμισμένα σε ερείπια, κατακαημένα όλα, ανάδιναν ακόμα φλόγες και καπνούς. Μια νέκρα, μια μπουδιά θανάτου, απλωνόταν από την Παναγία και πιο πέρα, ως τον Αη Γιαννάκη και του Αδάμ το Αλώνι.

Πέρα στου Στεφάν' το Λειβάδι, αλλά και αριστερά χαμηλά κατά τις Τραμπάλες, σάμπως και να λακούσαν οι άτιμοι οι τελευταίοι Γερμαναράδες, κυνηγημένοι από τους αντάρτες μας. Είχαν όμως, προλάβει να καταστρέψουν και το χωριό μας. Η όμορφη Κουκουβίστα μας, το καμάρι της Γκιώνας, είχε ρημάξει. Και θρηνούσε γι' άλλη μια φορά. Την ύστατη;

Με τη μάνα μου και τον αδερφό μου πήραμε τον κατήφορο για το σπίτι μας, στο Μύλο. Μόλις φτάσαμε στη στροφή του Αποστόλη, η καρδιά μας σφίχτηκε πιο πολύ. Ο Μύλος και το Πριόνι του πατέρα, αλλά και το μοναδικό φτωχοδωμάτιο του σπιτιού, δεν υπήρχαν πια! Κείτονταν χάμω καρβουνιασμένα. Οι Γερμανοί είχαν περάσει και από κει, κάνοντας τα όλα στά-

χτη και ρημαδιό.

Μέσα στη γενική αυτή θλίψη και απογοήτεψη, είχαμε όμως κι ένα πολύ ευχάριστο, λες κι ο Πανάγαθος μας λυπήθηκε και σταμάτησε τις δοκιμασίες. Βρήκαμε τον πατέρα μου και την αδερφή μου να στέκουν περιλυποί αλλά ζωντανοί δίπλα στα χαλάσματα! Ακολούθησαν βουβά σφιχταγκαλιάσματα, δάκρυα και πικρή χαρά!

— Μην κλαίτε! μας είπε αποφασιστικά ο πατέρας. Μη λυπάστε! Αρκεί που ζούμε! Γιατί... άλλοι χωριανοί μας χάθηκαν οριστικά. Εμείς, θα τα ξαναφτιάξουμε όλα!

Ύστερα κάτσαμε ο ένας πλάι στον άλλο και ξεδιπλώσαμε τις ιστορίες μας, από τη στιγμή που χαθήκαμε, που χωριστήκαμε στη Στρώμη (ή όπου αλλού).

— Πού το «πάντρεψες» το κεφάλι σου Νικολάκη; με ρώτησε ο πατέρας.

Πήρα φόρα και του διηγήθηκα όσα είχαμε ζήσει στα Βαρδούσια. Ο Βασίλης με τη μάνα, συμπλήρωναν τα κενά.

Κατόπιν, ο πατέρας εξιστόρησε με λίγα λόγια τη δική τους περιπέτεια.

Κόντευε, λέει, να ψηθούν τα φωμιά. Τότε έφτασαν στ' αφτιά τους διάφορες πληροφορίες για τις κινήσεις των Γερμανών. Σύμφωνα μ' αυτές, ο εχθρός πλησίαζε στη Στρώμη, κάνοντας μια κυκλωτική κίνηση. Η μόνη οδός διαφυγής ήταν κατά τη Γκιώνα. Αρπάξανε τα φωμιά μισοψημένα και προχώρησαν σε δασωμένα μέρη, επιδιώκοντας να διαβούν το Διάσελο —πέρασμα που χρησιμοποιούσαν οι αντάρτες— ώστε να βρεθούν στην Τράκα,

όπου και μείνανε την πρώτη νύχτα. Αγωνιούσαν για μας και για την τύχη μας. Εκείνοι είχαν το ψωμί, αλλά δεν είχαν ρούχα. Πούντιασαν. Την άλλη μέρα τράβηξαν για την Κορακοφωλιά. Εκεί τρυπώσανε σε σπηλιές, παρέα με τ' αγρίμια για κάμποσες μέρες. Ένοιωθαν αρκετά ασφαλείς, μια και οι σπηλιές της Κορακοφωλιάς είναι πολλές και απρόσιτες. Από κει έβλεπαν κι ένα μεγάλο μέρος του χωριού. Έβλεπαν το τι γινόταν. Οι αντάρτες δεν άφηναν τους Γερμανούς ήσυχους. Το κροτάλισμα των όπλων αντηχούσε κάθε τόσο. Γίνονταν σκληρές μάχες πιο πάνω, πιο κάτω. Μια μέρα αποφάσισαν ν' αλλάξουν καταφύγιο. Πήγαν πιο χαμηλά, σε άλλες σπηλιές, στο Μέγα Ρέμα, όπου κρύβονταν κι άλλοι χωριανοί μας. Δεν τους πολυάρεσε εκεί κι είπαν να ξαναπάνε κατά την Τράκα. Ήταν η μέρα που οι Γερμανοί, α-

φού είχαν πυρπολήσει τ' άλλα χωριά της ορεινής Παρνασσίδας, αποφάσισαν –φεύγοντας για τη Γραβιά και τα Καστέλλια– να κάψουν και το δικό μας το χωριό. Ψηλά, στα Μνήματα, δινόταν πολύ σκληρή μάχη. Το χωριό καιγότανε και η μάχη μαινότανε. Όταν ηρεμήσανε τα πράγματα, όταν οι εχθροί εγκαταλείπανε πια το χωριό, έχοντας πάρει μαζί τους κάποιους δικούς μας με τα ζωντανά τους, ο πατέρας με την Ασημούλα ξεμύτισαν από 'κει που είχαν λουφάξει και προχώρησαν –λέει– κατά το καιόμενο χωριό. Εκεί στα Μνήματα κοντά σ' ένα μεγάλο έλατο, βρέθηκαν ξαφνικά μπροστά σε πτώματα Γερμανών στρατιωτών, σπαρμένα στα χώματα, πλάι στα κέδρα. Ένας μάλιστα –πρόσθεσε η αδερφή μου– είχε ακόμη ανοιχτά τα γαλανά του μάτια, αν και σκοτωμένος, κοιτάζοντας λες με απορία τον ουρανό. Περά-

σανε μέσα από το ρημαγμένο χωριό και κατεβήκανε με βαριά καρδιά στο Μύλο. Η μια απογοήτευση δέχτηκε την άλλη. Ο Μύλος είχε την ίδια τύχη! Κάτσανε χάμω, βάλανε και τις παλάμες τους στα μάγουλα κι ο νους τους, τελείως τρελαμένος, δεν ήξερε τι να πρωτοσκεφτεί και τι να πρωτοκλάψει. Όσπου μας είδανε, στ' Αποστόλη τη στροφή, να 'ρχόμαστε. Η ελπίδα ξαναγύρισε. Το χαμόγελο άνθισε και πάλι στα χείλη του πατέρα. Αλίμονο αν πέθαινε κάποτε η ελπίδα!

— Αφού ζούμε όλοι, αφού είμαστε καλά, ας είμαστε φτωχοί, όλα θα τα ξαναφτιάξουμε. Και καλύτερα μάλιστα! είπε με πείσμα. Από ταχιά, ανασκουμπωθείτε όλοι, πρόσθεσε. Ο Μύλος πρέπει ν' αναστηθεί.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Μετά τη Θεία Λειτουργία στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής εψάλλη δοξολογία στο μνημείο των ηρώων την 28η Οκτωβρίου 2003.

(φωτογραφία Βασιλεία Κυρίτση)

Ευχετήρια Μηνύματα

Θερμές ευχές για καλές γιορτές και ευτυχισμένο
το 2004 μας έστειλαν:

Ο Μητροπολίτης Φωκίδας Αθηναγόρας, οι Βουλευτές του νομού μας τ. υπουργός κ. Νίκος Γκελεστάθης και ο τ. υφυπουργός κ. Δημ. Θάνος,
ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Δημήτριος Ανδρίτσος,
ο βοηθός Νομάρχης κ. Γεωργ. Κατσαρέλης,
ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Ευστ. Κάππος,
ο Δήμαρχος Γραβιάς κ. Αθανάσιος Μανανάς,
ο Δήμαρχος Άμφισσας κ. Ν. Φουσέκης,
ο πολιτευτής κ. Κων. Κουτσομήχος,
ο Δήμαρχος Καλλιέων κ. Λεωνίδας Καραγιάννης,
ο Δήμαρχος Γαλαξιδίου κ. Νικ. Γουργούρης,
η Ομποσπονδία Συλλόγων Παρνασσίδας.
Αντευχόμαστε και ευχαριστούμε που μας θυμήθηκαν τις
άγιες τούτες ημέρες.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Θεόδωρος Κιορπές και η Ιωάννα Παναγ. Κυρίτση απέκτησαν δυο χαριτωμένα κοριτσάκια.

— Ο Απόστολος Κοκούλης και η Αλεξάνδρα Τριανταφύλλου απέκτησαν το πρώτο τους παιδί (αγοράκι).

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΣΤΗ ΛΑΜΙΑ

— Ποιος είπε ότι στις μέρες μας οι νέοι δεν αρραβωνιάζονται. Πολλοί είναι εκείνοι που αγαπούν και τηρούν τό έθιμο λίγο πριν παντρευτούν, δίνοντας χαρά κυρίως στις οικογένειές τους. Αυτό συνέβη στη Λαμία όπου:

Η **Βιθή Ευθ. Χαμηλού** και ο **Κώστας Κρικέλας** επισημοποίησαν τη σχέση τους με την ανταλλαγή δακτυλιδιών.

Το ίδιο συνέβη και με τον **Ιωάννη Δημ. Χαμηλού** που αρραβωνιάστηκε την **Άννα Μαζαράνη**.

Τους ευχόμαστε η ώρα η καλή.

ΠΕΝΘΗ:

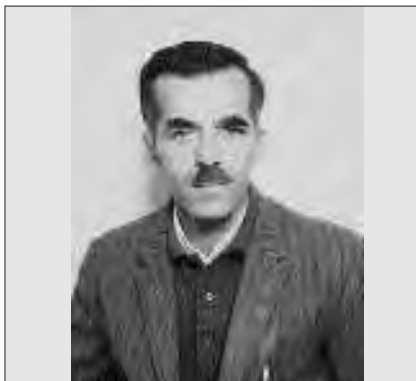
Στις 22.10.2003 απεβίωσε στο Seatl της Αμερικής η Πελαγία Σπυρ. Μαλιβίτση. Η αξέχαστη Πελαγία (Pelagia «Peggy») είχε γεννηθεί στις 20.6.1920 και το 1956 μετανάστευσε στο Seatl όπου παντρεύτηκε το χωριανό μας Σπύρο Μαλιβίτση και με το γάμο τους απέκτησε δυο θυγατέρες τη Βίκυ και την Πάτυ που τους χάρισαν πέντε εγγόνια και τέσσερα δισέγγονα.

Ήταν περήφανη για την ελληνική της καταγωγή και εκκλησιαζόταν στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στο Seatl.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΑΛΛΗΣ

1929-2003

Απεβίωσε στη Γραβιά σε ηλικία 74 ετών ο Αρτέμις Κάλλης γαμπρός της Καλοσκοπής. Ο εκλιπών γεννήθηκε στη Λεπτοκαριά Θε-

σπρωτίας. Στην Καλοσκοπή έφτασε στα 1953 επαγγελλόμενος τον υδραυλικό. Τον ίδιο χρόνο παντρεύτηκε τη Μαγδαληνή Δ. Βλάχου με την οποία απέκτησε δυο παιδιά, τον Ταξιάρχη ιδιωτικό υπάλληλο και τον Βασίλη ανώτερο αξιωματικό του Πολεμικού Ναυτικού.

Στα 1968 κατέβηκε στη Γραβιά στην οποία αποκαταστάθηκε οριστικά. Εργαζόμενος στα μεταλλεία δεν παρέλειπε να προσφέρει τις υδραυλικές υπηρεσίες του όχι μονάχα στη Γραβιά αλλά και στην Καλοσκοπή την οποία αγαπούσε κι' ο κόσμος έτρεφε απεριόριστη εκτίμηση στο έντιμο πρόσωπο του.

Σκληρή η μοίρα του, του επεφύλασσε στα 74 χρόνια του το θάνατο. Πάλεψε με όλες του τις δυνάμεις με την επάρατη νόσο έχοντας πάντα στο πλευρό του την προσηλωμένη στο πρόσωπό του τη σύζυγο Μαγδαληνή και τη νύφη του Μαρία. Κλείνοντας 50 χρόνια ευτυχισμένης ζωής με την αφοσιωμένη σύντροφό του κι αφού είχε μεταλαμπαδεύσει ως στοργικός πατέρας τις αρχές, τις αρετές και τις αξίες στα φιλοπρόοδα παιδιά του καθώς

και στα εγγόνια του.

Έφυγε για το δίχως επιστροφή ταξίδι του την ημέρα της ονομαστικής του εορτής στις 20-10-2003. Σκορπίζοντας τον πόνο και την θλίψη στην αγαπημένη του οικογένεια η οποία προσεύχεται στον Ύψιστο να τον κατατάξει μεταξύ των δικαίων διότι σωστός έντιμος και δίκαιος υπήρξε στη ζωή του. Ο εκλιπών άφησε πίσω του μνήμη αγαθή αιώνια.

Αλησμόνητε Αρτέμη θα θυμούμαστε πάντα το γελαστό πρόσωπο σου και θα διατηρούμε χαραγμένη ανεξίτηλα στην ψύχη μας την καλοκάγαθη και αγνή μορφή σου. Ας είναι ελαφρό το χώμα τις ιστορικής Γραβιάς που σε σκεπάζει.

Αιώνια η μνήμη σου.

Φ. Λ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΡΤΖΑΝΗ

Στις 16.12.2003 έφυγε από κοντά μας η αγαπημένη μας Τούλα, που είχα πάντα ένα πλατύ χαμόγελο και έναν καλό λόγο για όλους μας.

Με το σύντροφο της ζωής της δημιούργησε μια αξιόλογη οικογένεια με δυο παιδιά και πέντε εγγόνια που τη λάτρευαν.

Την αποχαιρέτησαμε όλοι μας από το κοιμητήριο της Πετρούπολης και ευχαριστούμε όλους που μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας.

Ταξιάρχης Δημόπουλος

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

318	Αλέξανδρος & Μαρία Ματθαίου στη μνήμη Γεωργίας Αχλαδά	€ 10	326	Τομαρά Κων/να (Θεσ/νίκη) στη μνήμη Γιάννη Γκαβαλίνη	€ 20
319	Αλέξανδρος & Μαρία Ματθαίου στη μνήμη Ζήση Αχλαδά	10	327	Καλαϊτζή Γαρυφαλιά (Θεσ/νίκη) στη μνήμη Γιάννη Γκαβαλίνη	20
320	Αλέξανδρος & Μαρία Ματθαίου στη μνήμη Κωνσταντίνας Μπουκουβάλα	10	328	Βασιλική και Βασίλειος Κων/νου Τούμπα στη μνήμη του συζύγου και πατέρα αντί ετησίου μνημοσύνου	50
321	Σταθόπουλος Δημήτριος (Δριμαία)	40	329	Μεμένιος Ηλίας του Παν.	20
322	Λίτσος Γεώργιος Ηλ. (Θεσ/νίκη) στη μνήμη των γονέων του & προγόνων του	30	330	Ελένη Φίκα (Θεσ/νίκη) στη μνήμη της μητέρας της Ζωής και του πατέρα της Δήμου	30
324	Κάλλης Βασίλης Αρτ. στη μνήμη του πατέρα του Αρτέμη Κάλλη	50			
325	Κωστούρου Ντίνα (Αλεξ/πολη) στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη και των συγγενών της	15			

Γραβιά: Φως στην παράκαμψη

Επί τέλους! Φαίνεται ότι το όνειρο θα γίνει πραγματικότητα και ο εθνικός δρόμος που διασχίζει τη Γραβιά θα περάσει απ' έξω.

Έτσι θα αποκτήσει η Γραβιά τον περιφερειακό της, και θα απαλλαγεί η πρωτεύουσα του Δήμου από νταλίκες - φορτηγά που, όχι μόνο ηχορυπαίνουν έναν γραφικό και πανέμορφο οικισμό αλλά μολύνουν αφάνταστα και το περιβάλλον στην καρδιά του.. Ας ευχηθούμε ότι η κατασκευή του θα υλοποιηθεί σ' αυτήν τη ζωή! Και αυτό γιατί οι κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών, ξεχνούν ότι το έργο που ξεκινά πρέπει κάποτε να τελειώσει!

(από την Εφημερίδα ΜΑΪΣΤΡΟΣ τεύχος 66, 15.11.2003)

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Παναγ. Αθανασίου Κυριάκης	€ 300
Σούλα Βασιλοπούλου - Μαλιβίτση στη μνήμη της αδελφής της Κωνσταντίας	50
Κατίνα Δημητρίου Θεοχάρη στη μνήμη του συζύγου της	50

Εκδρομή στην Τράκα το 1950

Εικονίζονται από αριστερά όρθιοι οι: Κώστας Ν. Κόλλιας, Γεώργιος Αυγερινός, Β. Τσιρώνης, Ελένη Φίκα, Γιαννούλα Ανδρέα Τσιρώνη, Γιάννης Τσιρώνης, Γιαννούλα Στέργιου Τσιρώνη, Αθανάσιος Μαλιβίτσης (Καρατσώλης), Αθανάσιος Κυριάκης. Καθιστοί: Κων/νος Ευαγ. Τούμπα, Γεωργία Ευθ. Τούμπα, Αλεξάνδρα Τριανταφύλλου (Πράντζα), Κατίνα Τσιρώνη, Νίκος Κατσανιώτης.

Η φωτογραφία έχει τραβηχτεί σε λοφίσκο στην Τράκα. Κοντά στη Βρύση και τη Στρούγγα ψήνεται το αρνί, βράζει το γάλα και πήζει το γιαούρτι. Έτσι διασκέδαζαν τη δεκαετία του 1950.

ΟΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Η Αγροφυλακή ιδρύθηκε το 1936. Οι αγροφύλακες ήταν υπάλληλοι ελεγχόμενοι από την Αγρονομία Δωριέων που είχε έδρα τη Γραβιά και μεριμνούσε για την εφαρμογή των νόμων και των διατάξεων που αφορούσαν την αγροτική ζωή των κατοίκων¹.

Ο διορισμός του αγροφύλακα γινόταν με συνεργασία Αγρονομίας και Κοινότητας. Υπήρχαν τρεις κατηγορίες αγροφυλάκων.

Στην πρώτη ανήκαν όσοι έπαιρναν 650 δραχμές το μήνα, στη δεύτερη 900 δραχμές και στην τρίτη 1200. Γιατί τότε που ιδρύθηκε η αγροφυλακή οι Κοινότητες δήλωναν τα καλλιεργήσιμα στρέμματα της περιοχής στο Αγρονομείο το οποίο καθόριζε ανάλογα με τα στρέμματα την αμοιβή των αγροφυλάκων. Η Κουκουβίστα ανήκε στη δεύτερη κατηγορία και πλήρωνε τους αγροφύλακες 900 δραχμές.

Όταν εγκαταστάθηκαν οι κάτοικοι πάλι στο χωριό μετά τον εμφύλιο και αγωνίζονταν να βρουν τον δικό τους ρυθμό, το Κοινοτικό Συμβούλιο καθόριζε τον αριθμό των αγροφυλάκων ανάλογα με τα καλλιεργήσιμα κτήματα και τη διαμόρφωση του ανωμάλου εδάφους. (Τα καλλιεργήσιμα κτήματα ανέρχονταν σε 1500 στρέμματα την περίοδο 1952-55, λόγω της εξευτελιστικής τιμής των προϊόντων και του μικρού αριθμού στρεμμάτων²).

Ιδιαίτερη ήταν η μέριμνα για τη φύλαξη της αρδευόμενης ζώνης η οποία, όταν άρχιζε η αρδευτική περίοδος της χρονιάς από την 1η Μαΐου έως 16 Οκτωβρίου ήταν χωρισμένη σε δύο τμήματα. Το ένα ξεκινούσε από την πηγή του Κεφαλόβρυσου και τα Νάκεια προς το χωριό καταλήγοντας στη θέση «Χάλιξ» στα κτήματα Λίτσου και το άλλο από την ίδια πηγή, συγκεκριμένα από τα κτήματα Παπαταξιάρχου ως τα κτήματα του Λεων. Κουφού στη

θέση «Πλάτανο»³.

Ο αγροφύλακας είχε καθήκον να προλαμβάνει, να καταστέλλει και να διώκει τα αγροτικά αδικήματα. Αυτά ήταν 1) αγρονομικά, 2) αγροκτηνοτροφικά 3) αγροτικές παραβάσεις, 4) αγροτικοί κανονισμοί.

Στις γεωργικές ζώνες που ήταν καλλιεργήσιμες και δεντροφυτεμένες δεν επιτρεπόταν να βοσκήσουν τα ζώα εκτός από τα ζώα που είχαν στα σπίτια τους. Οι αγροτικές παραβάσεις ήταν συχνές: μετατόπιση συνόρων, παράνομη κατάληψη ξένου αγροτικού κτήματος για προσωπικό όφελος, ρήψη αντικειμένων, βράχων, κλαδιών στους αγροτικούς δρόμους που εμπόδιζαν την κυκλοφορία ζώων και ανθρώπων και η αμέλεια διάνοιξης αρδευτικών αυλακιών στους αγροτικούς δρόμους κ.λπ.⁴.

Όσοι καλλιεργούσαν αρδευόμενα κτήματα ήταν υποχρεωμένοι με προσωπική εργασία να διανοίξουν και να επισκευάσουν τα κεντρικά αυλάκια από τη στιγμή που είχαν ειδοποιηθεί με έγγραφο από τον Πρόεδρο της Κοινότητας ή τον αγροφύλακα στην οριζόμενη μέρα και ώρα. Όποιος δε συμμορφωνόταν μνημόταν για παράβαση του άρθρου 46 του νόμου 1010 και υποχρεωνόταν να καταβάλλει το ποσό των 50.000 για κάθε ημερομίσθιο στο Κοινοτικό Συμβούλιο και αυτό φρόντιζε αυτά τα χρήματα να τα διαθέσει για τη διάνοιξη και συντήρηση των αυλακιών⁵.

Ο αγροφύλακας έπρεπε να συλλαμβάνει τα αδέσποτα ζώα της αγροτικής περιοχής και να τα οδηγεί στο σπίτι του. Εάν ο ιδιοκτήτης ήταν γνωστός έπρεπε να παραδώσει το ζώο, διαφορετικά ετοίμαζε έγγραφο προς την αγρονομία και αν μέσα σε 48 ώρες δεν παρουσιαζόταν ο κάτοχος ήταν υποχρεωμένος να βγάλει ζώα σε πλει-

Βασιλεία Γασιράνη Κυρίση

στηριασμό στο Κοινοτικό Γραφείο. Είχε δικαίωμα να σκοτώσει ημερησίως τρεις κότες, ένα

γουρούνι και απεριόριστα σκυλιά που προξενούσαν ζημιές στα αγροτικά κτήματα. Οι αγροφύλακες από 1977 έγιναν μόνιμοι υπάλληλοι πληρώνονταν από το Δημόσιο Ταμείο το οποίο φορολογούσε τους κατοίκους ανά στρέμμα. Τα προσόντα του αγροφύλακα ήταν απολυτήριο Δημοτικού Σχολείου, πιστοποιητικό ποινικού μητρώου, κοινωνικών φρονημάτων, πιστοποίηση από το Ειρηνοδικείο ότι δεν είχε καταδικαστεί για αγορανομικές παραβάσεις. Υποβολή αιτήσεως είχαν δικαίωμα οι νέοι ηλικίας 23 έως 35 ετών και ζητούσαν οι ίδιοι τη θέση που θα αναλάμβαναν. Όταν δεν υπήρχε κενή στον τόπο του τότε υπηρετούσε σε άλλη περιοχή. Διορίζονταν με σύμβαση για τρία χρόνια και ανανεωνόταν με αίτηση του ενδιαφερόμενου και με έγκριση του Νομάρχη. Το κράτος χορηγούσε χειμερινή στολή και θερινή και ένα ζευγάρι άρβυλα κάθε χρόνο⁶.

Συνηθισμένες ήταν οι περιπτώσεις εισαγωγής κοπαδιών στην αγροτική ζώνη, οι κλοπές σταφυλιών, καρυδιών, μήλων, κερασιών από ντόπιους και κατοίκους γειτονικών χωριών αλλά και από κτηνοτρόφους που νοίκιαζαν τα λιβάδια των βουνών της Κοινότητας και έκλεβαν φασόλια, πατάτες και καλαμπόκια.. Ο αγροφύλακας είχε αρμοδιότητες ελέγχου για την προστασία των δασών από ανεξέλεγκτες πυρκαγιές, τη νόμιμη συλλογή καυσοξύλων, την παράνομη θήρα κατά τη διάρκεια της νύκτας ή κατά την περίοδο που το χωριό είχε χιόνι και απαγορευόταν το κυνήγι.

Ήταν ένστολος και οπλοφορούσε «κατά νόμον». Έχοντας την υπευθυνότητα για την πρόληψη και καταστολή των αδικημάτων που αναφέρονταν στην περιβαλλοντική και αγροτική ευταξία φάνταζε στα μάτια και στη συνείδηση των ανθρώπων του χωριού όχι ένας απλός υπάλληλος αλλά ο φορέας της κρατικής εξουσίας.

Ελλείπει υδρονομέα διανομή έκανε ο αγροφύλακας και δεν ήταν λίγες οι φορές που ελλείπει Σταθμού Χωροφυλακής —ήταν στη Γραβιά— υποκαθιστούσε στο χωριό τον χωροφύλακα ή τον δικαστικό κλητήρα σε μιερικά απ' τα καθήκοντά τους. Κατά την ώρα της εργασίας του επέλεγε το σημείο από όπου επιτηρούσε τα αγροκτήματα να είναι σημαντικής σπουδαιότητας. Διάλεγε σημεία με τη μεγαλύτερη ορατότητα (ραχούλες) και όπου μπορούσε μεγάλωνε τη δυνατότητα της οπτικής επιτήρησης με πρόχειρο κατασκευάσμα πάνω σε ψηλά δέντρα (δραγασιά). Έτσι μπορούσε να επιτηρεί κυρίως μονοπάτια και αγροτικούς δρόμους από όπου περνούσαν οι κάτοικοι του χωριού ή των γύρω περιοχών και να διαπιστώνει ή να προλαβαίνει τις παραβιάσεις του νόμου.

Ο χώρος και ο χρόνος της υπηρεσίας του ήταν δικής του επιλογής κατά τη διάρκεια του εικοσιτετράωρου. Ο ήχος της σφυρίχτρας του δυνατός και διαπεραστικός ήταν το κυριότερο μέσο αποτροπής των αγροτικών παραβάσεων που επισήμαινε και έκανε αισθητή την παρουσία του νόμου. Ακόμη ήταν και ο ήχος συντροφιάς και παρηγοριάς στον καθημερινό πολλές φορές μοναχικό μόχθο για επιβίωση στην όμορφη γη εκείνης της εποχής. Πολ-

λές ιστορίες του παρελθόντος αναφέρονταν σε γεγονότα που είχαν σχέση με τον αγροφύλακα. Μικροί και μεγάλοι δόκιμοι επίδοξοι παραβάτες ήξεραν πως αν έλθουν αντιμέτωποι με τον αγροφύλακα, πέρα από τις νομικές κυρώσεις είχαν να αντιμετωπίσουν και την ηθική τιμωρία που επέβαλε ο αγροφύλακας ιδιαίτερα όταν συλλαμβάνονταν «επ αυτοφώρ» να διαπράττει κλοπή. Δεμένος πισθάγκωνα με το λυτάρι (σχοινί) του αγροφύλακα και την απειλή του όπλου του οδηγούσαν στα μαγαζιά της αγοράς για διαπόμπευση και κυρίως για ηθική αποκατάσταση του θύματος (συγγνώμη).

Σημεία των καιρών εκείνων και της κουλτούρας που διατηρούσε την ισορροπία και την αρμονία στις σχέσεις των κατοίκων του χωριού, παρόλον που η εδαφολογική αξιοποίηση παρείχε μικρές δυνατότητες οικονομικού κέρδους. Οι περισσότεροι αγρότες, λίγοι οι κτηνοτρόφοι, κανένας μεγαλοκτηματίας ή μεγαλοτσέλιγκας αποτελούσαν μια κοινωνία που αγωνιζόταν να κερδίσει την επιβίωση.

Έτσι αδικήματα ακραίας μορφής που είχαν σχέση με την αγροκτηνοτροφία ή την περιουσία κάποιου δεν έγιναν γνωστά ή τουλάχιστον εγώ δεν πληροφορήθηκα. Οι Κουκουβιστιανοί μένοντας σε φτωχό τόπο ήταν φτωχοί αλλά πλούσιοι σε ηθικό φρόνημα, υπεργηφάνεια και αξιοπρέπεια και διατηρούσαν καλό όνομα όχι μόνο στα κοντινά χωριά αλλά και στην ευρύτερη (Λαμία, Άμφισσα, Δαδί). Οι διαπιστωμένες παραβάσεις τους σπάνια έφταναν στη δικαστική εξουσία για αποτίμηση της ζημιάς που είχε διαπραχθεί.

Την ευταξία συντηρούσε ο μύθος της εξουσίας του αγροφύλακα και πάνω απ' όλα η αίσθηση του δικαίου και ο ηθικός νόμος που ήταν βαθιά ριζωμένα στους κατοίκους του χωριού μας.

Εκείνες τις αλλοτινές εποχές, τα λόγια, οι πράξεις και οι σχέσεις των ανθρώπων είχαν άλλη σημασία και τιμή, που δύσκολα σήμερα μπορούμε να αντιληφθούμε και να αποτιμήσουμε την πραγματική τους αξία, κυρίως όσοι από μας δεν ευτύχησαν να συμμετέχουν σε εκείνη την απλή και μοναδική «γεύση» ζωής.

Οι πρώτοι αγροφύλακες ήταν ο Δήμος Κόλιας του Αθανασίου (Καλοθανάσης) 1936-1941, ο Τούμπα Αθανάσιος του Γεωργίου 1936 - 1941, ο Δημήτρης Αυγερινός του Παναγιώτη (Μητσάρας) 1936-1938. Στα χρόνια της Κατοχής δεν υπήρχε αγροφύλακας ως το 1945 οπότε διορίζονται ο Γεωργίου Νάκος και ο Γεώργιος Δανιήλ του Παναγιώτη οι οποίοι υπηρέτησαν ως το τέλος του 1946. Από τις αρχές του 1947 ήταν ο Χαμηλός Ιωάννης και ο Γεώργιος Μώρης για ένα χρόνο γιατί έφυγαν οι κάτοικοι από το χωριό και διαλύθηκε η αγροφυλακή. Όταν επανήλθαν οι κάτοικοι το 1951 ανέλαβαν ο Ιωάννης Χαμηλός (Κρίκας) ως το 1957 και από το 1953 ο Ιωάννης Κολλύρης του Παναγιώτη ως το 1976. Από το 1968 και για ένα χρόνο περίπου ανέλαβε ο Θανάσης ο Κυργιάκης και από το Οκτώβριο του 1969 ως το 1989 ο Ηλίας Μαλεβίτσης⁷ ο τελευταίος που υπηρέτησε το επάγγελμα όσο ακόμη υπήρχαν οικογένειες που καλλιεργούσαν στο χωριό και έδιναν με τον αγώνα τους ζωντάνια στον τόπο.

1. Μαρτυρία Ηλία Μαλεβίτση, αγροφύλακα από συνέντευξη. **2.** Βιβλίο πράξεων Κοινοτικού Συμβουλίου 1952-1955 Πρ 30/30 Απρ. 1953. **3.** Βιβλίο πράξεων Κοινοτικού Συμβουλίου 1952-1955 Πρ 14/5 Απρ. 1952. **4.** Μαρτυρία Ηλία Μαλεβίτση, αγροφύλακα από συνέντευξη. **5.** Βιβλίο πράξεων Κοινοτικού Συμβουλίου 1952-1955 Πρ 14/5 Απρ. 1952. **6-7.** Μαρτυρία Ηλία Μαλεβίτση, αγροφύλακα από συνέντευξη.

Πηγές: Μαρτυρία Ηλία Μαλεβίτση, αγροφύλακα από συνέντευξη.

Εγκυκλοπαίδεια ΥΔΡΙΑ λήμμα αγρονόμος τ.1, Εκδόσεις Αξιοτέλλη, Αθήνα 1983.

Βιβλίο Πράξεων Κοινοτικού Συμβουλίου Καλοσκοπής 1952-1955.

ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΓΡΑΒΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Γραφείο 17 Σεπτεμβρίου 2003
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΑΣ
Αριθ. Πρωτ. 1

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΑΔΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΓΡΑΒΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΘΕΜΑ: Ανάθεση αρμοδιοτήτων στα Τοπικά Συμβούλια Δημ. Διαμερισμάτων του Δήμου Γραβιάς.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 2539/97, το Τοπικό Συμβούλιο κάθε Δημ. Διαμέρισης του Δήμου έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

1. Επεξεργασία και διατυπώνει προτάσεις προς το δημοτικό συμβούλιο για όλα τα ζητήματα που ενδιαφέρουν το Δημοτικό Διαμέρισμα.

Διατυπώνει προτάσεις στα πλαίσια της κατάρτισης του τεχνικού προγράμματος του Δήμου για τα εκτελεστέα έργα και προγράμματα που αφορούν την περιφέρειά του.

2. Παρακολουθεί την υλοποίηση των έργων και προγραμμάτων που εκτελούνται στο Δημοτικό Διαμέρισμα, έχοντας αποκλειστικά να λαμβάνει γνώση των οικονομικών και τεχνικών στοιχείων που αφορούν τη μελέτη και εκτέλεση των έργων και προγραμμάτων αυτών, και υποβάλλει σχετικές προτάσεις προς τα αρμόδια όργανα του Δήμου.

3. Παρακολουθεί τη λειτουργία των κέντρων και εγκαταστάσεων παροχής δικαιωμάτων, κοινωνικών, πολιτιστικών και αθλητικών εξυπηρέτησεων του Δήμου που λειτουργούν στο Δημοτικό Διαμέρισμα και προτείνει στα αρμόδια όργανα του Δήμου τη λήψη μέτρων για τη βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας τους.

4. Προτείνει κατά τις ετήσιες διατάξεις στα Δημοτικά Συμβούλια τον αριθμό μελών των Διοικητικών συμβουλίων, ιδρυμάτων, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και επιχειρήσεων του Δήμου που λειτουργούν στο Δημοτικό Διαμέρισμα.

Το Δημοτικό Συμβούλιο Γραβιάς με την αριθμ. 90/2003 απόφαση του ανέθεσε στα Τοπικά Συμβούλια των Δημοτικών Διαμερισμάτων του Δήμου, εκτός από τις ειδικές αρμοδιότητες που τους παρέχει ο Νόμος και τις αρμοδιότητες στους πυρκαϊώδη τομείς, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ανωτέρω άρθρου και Νόμου:

α) Τη συντήρηση και λειτουργία εσωτερικών δικτύων ύδρευσης, αντλιοστασίων και υδραμοχάσεων, β) Τη συντήρηση και λειτουργία δικτύων άρδευσης σε όσα Δ.Δ. υφίστανται.

γ) Τη συντήρηση και λειτουργία

για εγκαταστάσεων στους βοσκότοποιους.

δ) Τη συντήρηση του συστήματος αποχέτευσης (στα Δ.Δ. που υπάχουν υποχρέωσης σε λειτουργία).

ε) Τη συντήρηση και λειτουργία παιδικών χαρών και γηπέδων αθλοπαιδιών.

στ) Τη συντήρηση και λειτουργία σχολικών κτιρίων και τσο-εξοπλισμού τους (όπου λειτουργούν).

ζ) Τη συντήρηση και λειτουργία Νεκροταφείων (μόνο για το Δ.Δ. Καλοκαινή).

η) Τη συντήρηση των δημοτικών οδών, πεζοδρομίων, τόλκων και των υφιστάμενων οδών.

θ) Την καθαριότητα όλων γενικά των κοινόχρηστων χώρων.

ι) Τη συντήρηση δημοτικού φωτισμού.

κ) Έλεγχο χώρων ενστάσεως μπαζών στις θέσεις που έχουν προτείνει τα Δ.Δ.

κα) Την εφαρμογή πολιτιστικών, αθλητικών και αθλητικών προγραμμάτων και τη συντήρηση και λειτουργία των αντιστάσεων εγκαταστάσεων.

εβ) Την παροχή υπηρεσιών και προεκτάσεις στους ηλικιωμένους κατοίκους.

εγ) Την παροχή υπηρεσιών για την ταυτοποίηση...απόκτηση και ταυτοποίηση του κάθε Δημοτικού Διαμερισμού.

Ο Δήμαρχος
ΛΕΩΝΑΣΣΟΣ Ε. ΜΑΝΑΝΑΣ

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ

Τη Δευτέρα 1η Δεκεμβρίου στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών η Ομοσπονδία μας οργάνωσε επετειακή εκδήλωση για τα δέκα χρόνια από την ίδρυση της.

Τη δραστηριότητα της παρουσίασαν ύστερα από πρόλογο του Γεωργίου Πουρνάρα, οι κυρίες Μαρία Πρέλα και Χρυσάνθη Σταθοπούλου.

Ο δικηγόρος και λογοτέχνης Δημ. Χαλατσάς ανέπτυξε το θέμα «πολιτιστική κληρονομιά της Φωκίδας».

Η συμμετοχή εκπροσώπων της πολιτικής, πνευματικής, πολιτιστικής, οικονομικής ηγεσίας, αλλά και πολλών Φωκίων και φίλων της Φωκίδας ήταν μεγάλη.

Την ωραία εκδήλωση έκλεισε η χορωδία του Πνευματικού Κέντρου Δεσφίνας.

Ευχόμαστε η Ομοσπονδία μας να εξακολουθήσει να προσφέρει τις υπηρεσίες της για πολλά ακόμη χρόνια.

Το πρώτο χιόνι

Στα άσπρα ντύθηκε το χωριό στις 10 Δεκεμβρίου 2003 όταν έπεσε το πρώτο ελαφρύ χιόνι. Καλό χειμώνα!

Φωτογραφία Νίκος Καραγιάννης.

από τις εκδόσεις ΡΟΕΣ –ποιητές του κόσμου– κυκλοφόρησε μια ενδιαφέρουσα ποιητική συλλογή με τίτλο «ανθολογία ελληνικής ερωτικής ποίησης». Η ωραία αυτή συλλογή περιλαμβάνει 110 επιλεγμένα ποιήματα που συνέθεσαν κατά χρονολογική σειρά 26 αρχαίοι ποιητές (Αρχίλοχος, Σαπφώ, Αλκαίος, κ.λπ.), που έζησαν από τον 7ο αι. π.Χ. μέχρι τον 6ο αι. μ.Χ.

Η μετάφραση των ποιημάτων αυτών με εμπειριστατωμένη εισαγωγή και σχόλια, έγινε από τη χωριανή μας Γεωργία Παπαδάκη που έχει σπουδάσει αρχαιολογία, μεταφράζει δε και μελετά με ιδιαίτερο ενδιαφέρον κείμενα της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας και με την ανθολογία της αυτή «απευθύνεται όχι σε ειδικούς αλλά σε ένα ευρύτερο αναγνωστικό κοινό το οποίο διαθέτει κάποια καλλιέργεια και περισσότερη αισθαντικότητα, φιλοδοξεί να έχει την αξία μιας γουλιάς παλιού γλυκού κρασιού που ευφραίνει με το σπάνιο άρωμά του και την εκλεκτή γεύση του».

Η μεταφράστρια Γεωργία Παπαδάκη είναι γνωστή όχι μόνο ως χωριανή αλλά και ως συνεργάτης της εφημερίδας μας κυρίως για τα γλαφυρά και περιγραφικά της κείμενα στις φωτογραφίες των ετήσιων ημερολογίων μας.

Μπράβο Γεωργία για την καλαίσθητη και άρτια ποιητική έκδοση και σε ευχαριστούμε για τη βοήθεια που πάντα μας παρέχεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί,
όλοι στα συρτάρια μας έχουμε παλιές φωτογραφίες που κάθε φορά τις βλέπουμε με συγκίνηση.

Τέτοιες φωτογραφίες μας έχουν δώσει ιδέες για πολλά από τα ημερολόγιά μας.

Θα θέλαμε να ψάξετε τα συρτάρια σας και να ανακαλύψετε τις φωτογραφίες που κατά τη γνώμη σας είναι σημαντικές. π.χ. φωτογραφίες τεχνιτών την ώρα της δουλειάς, φωτογραφίες με δραστηριότητες γυναικών (ύφανση, φούρνισμα, κ.λπ.), με παραδοσιακές φορεσιές, με αγροτικές εργασίες, φωτογραφίες από πανηγύρια, γάμους κ.λπ.

ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ.

Τα καλύτερο θα ήταν να κάνετε ξεχωριστή φωτοτυπία για κάθε φωτογραφία (σε μεγέθυνση αν είναι πολύ μικρή) γράφοντας πάνω στη φωτοτυπία όσα στοιχεία γνωρίζετε για το θέμα (χρονολογία, τόπο, πρόσωπα) συμπληρώνοντας, το ονοματεπώνυμό σας και το τηλέφωνό σας. Όταν λοιπόν χρειαζόμαστε τη φωτογραφία θα επικοινωνήσουμε μαζί σας.

Μ' αυτόν τον τρόπο θα μας βοηθήσετε να δημιουργήσουμε ένα αρχείο που θα μας είναι χρήσιμο για ιδέες σε μεταγενέστερα ημερολόγια, στη λαογραφική μας έκθεση ή και σε μελλοντικές εκδόσεις που θα έχουν σχέση με το χωριό μας.

Ο Καστελλιώτης δικηγόρος και λογοτέχνης Δημήτρης Χαλατσάς, γράφει για το Χρήστο Μαλεβίτση.

Μου ήταν ήδη γνωστός από τα δημοσιεύματά του, ιδιαίτερα στα διάφορα λογοτεχνικά περιοδικά, αλλά και στον ημερήσιο τύπο από το 1965 ακόμη. Το επώνυμο «Μαλεβίτσης» όμως με προβλημάτιζε, αν είναι από τους «Μαλεβιτσαίους» της Καλοσκοπής, με τις οποίες οικογένειες υπήρχε παλιά φιλία, από την εποχή ακόμα του μακαρίτη του πατέρα μου. Ήμουν έτσι επιφυλακτικός, παρά το γεγονός ότι αγόραζα και παρακολουθούσα τα φιλοσοφικά και προ πάντων τα δοκιμιακά του βιβλία, ώσπου έγινε η συνάντησή μας στην Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών όπου ήτο μέλος και εκείνος κι εγώ. Εν τω

μεταξύ το περιοδικό «Σύγχρονη Σκέψη», το οποίο εξέδιδε τότε μαζί με τον αδελφό μου διηγηματογράφο Γιώργη Χαλατσά και τον Γιώργη Παπαγεωργίου, είχα δημοσιεύσει κριτικές για το έργο του. Στην Εταιρεία μας συνέστησε ο συγγραφέας Κώστας Σαρδελής. Άρχισα να του μιλώ για το έργο του, κι εκείνος για τις κριτικές που του είχα κάνει και τελικά με την συζήτηση βρεθήκαμε συμπολίτες, με παλιές αμοιβαίες οικογενειακές σχέσεις. Έκτοτε μεταξύ μας αναπτύχθηκε μια αράγιστη φιλία που κράτησε μέχρι που έφυγε.

(Απόσπασμα από επιστολή του στο Σύνδεσμο)

Ορθόδοξος Ναός στην Κούβα

Ορθόδοξο Ιερό Ναό στην πρωτεύουσα της Κούβας την Αβάνα, αφιερωμένο στον Άγιο Γεώργιο οικοδόμησε ο Φιντέλ Κάστρο. Τα εγκαίνια του Ναού (θυρανοίξια) θα γίνουν στις 26/1/2004 παρουσία του Πατριάρχη Κων/λεως Βαρθολομαίου.

Αναφέρουμε την είδηση διότι η μελέτη και τα σχέδια του ναού έγιναν από το ναοδόμο Κωνστ. Φουρνάρη, ο οποίος είναι ο ίδιος ναοδόμος που έκανε τη μελέτη της ανακαίνισης του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής.

πρόσκληση

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι,

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας, καλεί όλα τα μέλη του, στην ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση η οποία θα πραγματοποιηθεί **την Κυριακή 18/1/2004 & ώρα 9.00 π.μ.** στο ξενοδοχείο NOVOTEL στην οδό Μ. Βόδα 4-6, πλ. Βάθης.

Θέματα Ημερήσιας Διάταξης

1. Απολογισμός δραστηριοτήτων του Δ.Σ. και οικονομικός απολογισμός του έτους 2003.
 2. Έκθεση εξελεγκτικής επιτροπής - έγκριση πεπραγμένων και οικον. απολογισμού του α-περχομένου Δ.Σ.
 3. Ανακοινώσεις - συζήτηση διαφόρων θεμάτων που απασχολούν το χωριό και τον σύνδεσμό μας.
 4. Κοπή Πρωτοχρονιάτικης πίτας.
 5. Διενέργεια αρχαιρεσιών προς ανάδειξη νέου Δ.Σ. και εξελεγκτικής επιτροπής.
- Όσοι επιθυμούν να υποβάλλουν υποψηφιό-

τητα για συμμετοχή στο νέο Δ.Σ. και εξελεγκτική επιτροπή, μπορούν να καταθέσουν αίτηση τα γραφεία του Συνδέσμου μέχρι 10.1.2004.

Σας γνωρίζουμε ότι ο ετήσιος χορός του συνδέσμου μας, για το 2004 θα πραγματοποιηθεί στο ίδιο ξενοδοχείο στις 28.2.2004, ημέρα Σάββατο. Παρακαλούμε να μη λείπει κανείς. Δηλώσεις συμμετοχής απαραίτητες στα τηλέφωνα:

Στα τηλέφωνα 210 3832638, τηλ. και φαξ 2105238158. Παρακαλούνται επίσης όλα τα μέλη του συνδέσμου, να προσέλθουν έγκαιρα για ν' αρχίσει η Γενική Συνέλευση την καθορισμένη ώρα.

Με την ευκαιρία σας ευχόμαστε ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ με υγεία και ευτυχία να δεχτούμε όλοι το ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2004.

ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΜΑΣ

Η "ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ" έκδοση του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ" πάντα φιλάει σε επίσημα, σχολικά, σε αναφορές στην ιστορία της Κουκουβίστας, αυτοί του χωριού που γέννησε και ανέθρεψε, απόλαυσή τους βασισμένο Πατριάρχη - Ιερόν, πολλούς Αγιογράφους, πολλούς λόγιους συγγραφείς, τον στοχαστή φιλόσοφο Χρήστο Μανωλάκη, τον Λαογράφο Γεώργιο Χασαπό, καθηγητές Πανεπιστημίου, στρατιωτικούς και λαϊκούς πετυχημένους σε όλους τους τομείς της Δημόσιας και Εθνικής Ζωής, είναι το χωριό που στην ιστορία είχε τα περισσότερα θύματα από τα χρόνια της Ορεινής Περιοχής και τη περισσότερο ζήλια. Όλη την ιστορία του διαχρονικά "επιτάφια" αυτή η έκδοση μέσα από τις σελίδες της την ευγενή φροντίδα του Συνδέσμου που έχει να κρατάει ζωντανές τις μνήμες.

Ρίζα, Αύγουστος-Σεπτέμβριος, φύλλο 440

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ” Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Αθ. Ν. Μαλεβίτσης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Στα ανώτατα & ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα πέτυχαν σύμφωνα με πληροφορίες που έχουμε πέτυχαν τα παρακάτω χωριανά μας παιδιά:

Μώρης Δημήτριος του Νικολάου (Αμφισσα), Μηχανικός Ηλεκτρ. Υπολογιστών Πανεπιστημίου Πάτρας.

Μώρη Μαριέτα του Αλέξανδρου (Λαμία), Νομική Σχολή Τμήμα Οικονομικών.

Σωτηρίου Ευανθία (εγγονή του Ευθυμίου Τομαρά, Λαμία), ΤΕΙ Μεσολογγίου.

Πλατανιά Ιωάννα του Γεωργίου, Γαλλική Φιλολογία Πανεπιστημίου Αθηνών.

Δελίμπασης Παναγιώτης του Γεωργίου (Λειβαδιά), Μηχανολόγος Περιβάλλοντος, Πανεπιστήμιο Κρήτης (γιος της Μαρίας Πλατανιά).

Συγχαρητήρια στα παιδιά για την επιτυχία τους και ευχόμαστε «και εις ανώτερα»!

ΝΕΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Ο Άγγελος Αθανασίου Κυριαζής (Καραμπέτσος) τελείωσε τις πανεπιστημιακές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, (τμήμα Στατιστικής και Ασφαλιστικής) και είναι έτοιμος για στρατιωτής. Μπράβο Άγγελε. Την επιστροφή σου περιμένουμε για να προσφέρεις τις υπηρεσίες σου και στο Σύνδεσμο.